

Thuja occidentalis 'Grażyna'

żywotnik zachodni Grażyna



(C) fot. Grzegorz Falkowski



Drzewo o umiarkowanej sile wzrostu, osiągające po 10 latach uprawy 2 m wysokości. Korona regularna i gęsta, początkowo o jajowatym pokroju, u starszych roślin wąskostożkowa. Pędy wierzchołkowe liczne, wzniesione, pędy boczne rozpostarte. Gałązki nieco grubsze niż u gatunku, płaskie, zielone, błyszczące. Ulistnienie ciemnozielone, ale młode przyrosty jasnożółte, kremowe, pstre. Jedna z ciekawszych odmian polskiego pochodzenia, wytrzymałych na mróz, ale rzadko spotykana w uprawie. Wymaga gleb żyznych, umiarkowane wilgotnych, miejsc słonecznych. Odmiana polecana do tworzenia barwnych kompozycji w ogrodach przydomowych oraz do sadzenia w formie szpalerów i żywopłotów.

autorzy opisu tekstowego: Grzegorz Falkowski; Związek Szkółkarzy Polskich

pochodzenie	polska odmiana odkrywcza, hodowca (selekcjoner): Wiesław Wnuk Polska; wprowadzenie do handlu: Szkółka Wnuk, Dobroń Duży 1994-98
grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
forma	drzewo
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	stożkowy
docelowa wysokość	od 5 m do 10 m

barwa liści (igieł)	wielobarwne, pstre lub obrzeżone
zimozieloność liści (igieł)	igły zimozielone
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	próchnicza gliniasta
walory	ciekawy pokrój ozdobne z liści/igieł roślina zimozielona
zastosowanie	ogrody przydomowe szpaler żywopłot ogrody wrzosowiskowe w grupach
strefa	5a

autorzy opisu tabelarycznego: Grzegorz Falkowski; , Związek Szkółkarzy Polskich;

